

Jevanđelje po Marku

¹ Poèetak jevanđelja Isusa Hrista sina Božijega.

² Kao što stoji u proroka: evo ja šaljem anđela svojega pred licem tvojijem, koji æe pripremiti put tvoj pred tobom.

³ Glas onoga što vièe u pustinji: pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove.

⁴ Pojavi se Jovan krsteæi u pustinji, i propovijedajuæi krštenje pokajanja za oproštenje grijeha.

⁵ I izlažaše k njemu sva Judejska zemlja i Jerusolimljani; i kršæavaše ih sve u Jordanu rijeci, i ispovijedahu grijeha svoje.

⁶ A Jovan bijaše obuèen u kamilju dlaku, i imaše pojas kožan oko sebe; i jeđaše skakavce i med divlji.

⁷ I propovijedaše govoreæi: ide za mnom jaèi od mene, pred kim ja nijesam dostojan sagnuti se i odriješiti remena na obuæi njegovoj.

⁸ Ja vas kršæavam vodom, a on æe vas krstiti Duhom svetijem.

⁹ I u to vrijeme dođe Isus iz Nazareta Galilejskoga, i krsti ga Jovan u Jordanu,

¹⁰ I odmah izlazeæi iz vode vidje nebo gdje se otvori, i Duh kao golub siđe na nj.

¹¹ I glas dođe s neba: ti si sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

¹² I odmah Duh izvede ga u pustinju.

13 I bi ondje u pustinji dana èetrdeset, i kuša ga sotona, i bi sa zvjerinjem, i anđeli služahu mu.

14 A pošto predadoše Jovana, dođe Isus u Galileju propovijedajuæi jevanđelje o carstvu Božijemu

15 I govoreæi: iziđe vrijeme i približi se carstvo Božije; pokajte se i vjerujte jevanđelje.

16 I hodeæi pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari.

17 I reèe im Isus: hajdete za mnom, i uèiniæu vas lovcima ljudskijem.

18 I odmah ostavivši mreže svoje pođoše za njim.

19 I otišavši malo odande ugleda Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, i oni u laði krpljahu mreže;

20 I odmah pozva ih; i ostavivši oca svojega Zevedeja u laði s najamnicima pođoše za njim.

21 I dođoše u Kapernaum; i odmah u subotu ušavši u zbornicu uèaše.

22 I divljahu se nauci njegovoj; jer ih uèaše kao onaj koji vlast ima a ne kao književnici.

23 I bijaše u zbornici njihovoj èovjek s duhom neèistijem, i povika

24 Govoreæi: proði se, što je tebi do nas, Isuse Nazareæanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te ko si, svetac Božij.

25 I zaprijeti mu Isus govoreæi: umukni, i iziði iz njega.

26 I strese ga duh neèisti, i povika iza glasa, i iziđe iz njega.

27 I uplašiše se svi tako da pitahu jedan drugoga govoreæi: šta je ovo? i kakva je ovo nauka nova, da s vlasti i duhovima neèistijem zapovijeda, i slušaju ga?

28 I otide glas o njemu odmah po svoj okolini Galilejskoj,

29 I odmah izišavši iz zbornice doðoše u dom Simonov i Andrijin s Jakovom i Jovanom.

30 A tašta Simonova ležaše od groznice; i odmah kazaše mu za nju.

31 I pristupivši podiže je uzevši je za ruku i pusti je groznica odmah, i služaše im.

32 A kad bi pred veèe, pošto sunce zađe, donošahu k njemu sve bolesnike i bijesne.

33 I sav grad bijaše se sabrao k vratima.

34 I iscijeli mnoge bolesnike od razliènijeh bolesti, i ðavole mnoge istjera, i ne dadijaše ðavolima da kazuju da ga poznavahu.

35 A ujutru vrlo rano ustavši iziđe, i otide nasamo, i ondje se moljaše Bogu.

36 I za njim potrèaše Simon i koji bijahu s njim.

37 I našavši ga rekoše mu: traže te svi.

38 I reèe im: hajdemo u obližnja sela i gradove da i tamo propovjedim: jer sam ja na to došao.

39 I propovijeda po zbornicama njihovijem po svoj Galileji, i ðavole izgoni.

40 I dođe k njemu gubavac moleæi ga i na koljenima kleèeæi pred njim i reèe mu: ako hoæeš, možeš me oèistiti.

41 A Isus smilovavši se pruži ruku, i dohvativši ga se reèe mu: hoæu, oèisti se.

42 I tek što mu to reèe, a guba otide s njega, i

osta èist.

⁴³ I zaprijetivši mu odmah istjera ga,

⁴⁴ I reèe mu: gledaj da nikome ništa ne kažeš, nego idi te se pokaži svešteniku, i prinesi za oèišæenje svoje što je zapovjedio Mojsije za svjedoèanstvo njima.

⁴⁵ A on izišavši poèe mnogo propovijedati i kazivati šta je bilo tako da Isus ne može javno u grad uæi, nego bijaše napolju u pustijem mjestima, i dolazahu k njemu sa sviju strana.

2

¹ I uèe opet u Kapernaum poslije nekoliko dana; i èu se da je u kuæi.

² I odmah skupiše se mnogi tako da ne mogahu ni pred vratima da se sprate; i kazivaše im rijeè.

³ I doðoše k njemu s uzetijem koga nošaše èetvoro.

⁴ I ne moguæi približiti se k njemu od naroda otkriše kuæu gdje on bijaše, i prokopavši spustiše odar na kome uzeti ležaše.

⁵ A Isus vidjevši vjeru njihovu reèe uzetome: sinko! opraštaju ti se grijesi tvoji.

⁶ A ondje sjeðahu neki od književnika i pomišljahu u srcima svojim:

⁷ Šta ovaj tako huli na Boga? Ko može opraštati grijehе osim jednoga Boga?

⁸ I odmah razumjevši Isus duhom svojijem da oni tako pomišljaju u sebi, reèe im: što tako pomišljate u srcima svojijem?

⁹ Što je lakše? reæi uzetome: opraštaju ti se grijesi? ili reæi: ustani i uzmi odar svoj, i hodi?

¹⁰ No da znate da vlast ima sin èovjeèij na zemlji oprastati grijeha, reèe uzetome:)

¹¹ Tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj, i idi doma.

¹² I usta odmah, i uzevši odar iziđe pred svima tako da se svi divljahu i hvaljahu Boga govoreæi: nigda toga vidjeli nijesmo.

¹³ I iziđe opet k moru; i sav narod iðaše k njemu, i uèaše ih.

¹⁴ I prolazeæi vidje Leviju Alfejeva gdje sjedi na carini, i reèe mu: hajde za mnom. I ustavši otide za njim.

¹⁵ I kad sjeðaše Isus za trpezom u kuæi njegovoj, i carinici i grješnici mnogi sjeðahu s njim i s uèenicima njegovijem: jer ih bijaše mnogo koji iðahu za njim.

¹⁶ A književnici i fariseji vidjevši ga gdje jede s carinicima i s grješnicima govorahu uèenicima njegovijem: zašto s carinicima i grješnicima jede i pije?

¹⁷ I èuvši Isus reèe im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja nijesam došao da dozovem pravednike no grješnike na pokajanje.

¹⁸ I bijahu uèenici Jovanovi i farisejski koji pošæahu; i doðoše i rekoše mu: zašto uèenici Jovanovi i farisejski poste a tvoji uèenici ne poste?

¹⁹ I reèe im Isus: eda li mogu svatovi postiti dok je ženik s njima? Dokle god imaju sa sobom ženika ne mogu postiti.

²⁰ Nego æe doæi dni kad æe se oteti od njih ženik, i tada æe postiti u one dne.

²¹ I niko ne prišiva nove zakrpe na staru

haljinu; inaèe æe odadrijeti nova zakrpa od staroga, i gora æe rupa biti.

²² I niko ne ljeva nova vina u mjehove stare; inaèe novo vino prodre mjehove, i vino se prolije, i mjehovi propadnu; nego novo vino u nove mjehove ljevati treba.

²³ I dogodi mu se da iðaše u subotu kroz usjeve, i uèenici njegovi trgahu putem klasje.

²⁴ I fariseji govorahu mu: gledaj, zašto èine u subotu što ne valja?

²⁵ A on reèe im: nijeste li nikad èitali šta uèini David kad mu bi do nevolje i ogladnje s onima što bijahu s njim?

²⁶ Kako uđe u Božiju kuæu pred Avijatarom poglavarom sveštènièkijem i hljebove postavljene pojede kojijeh ne bijaše slobodno nikome jesti osim sveštenika, i dade ih onima koji bijahu s njim?

²⁷ I govoraše im: subota je naèinjena èovjeka radi, a nije èovjek subote radi.

²⁸ Dakle je gospodar sin èovjeèij i od subote.

3

¹ I uđe opet u zbornicu, i ondje bješe èovjek sa suhom rukom.

² I motrahu za njim neæe li ga u subotu iscijeliti da ga okrive.

³ I reèe èovjeku sa suhom rukom: stani na srijedu.

⁴ I reèe im: valja li u subotu dobro èiniti ili zlo èiniti? dušu održati, ili pogubiti? A oni muèahu.

⁵ I pogledavši na njih s gnjevom od žalosti što su im onako srca odrvenila reèe èovjeku: pruži

ruku svoju. I pruži; i posta ruka zdrava kao i druga.

⁶ I izišavši fariseji odmah uèiniše za njega vijeæu s Irodovcima kako bi ga pogubili.

⁷ A Isus otide s uèenicima svojijem k moru; i mnogi narod iz Galileje ide za njim i iz Judeje;

⁸ I iz Jerusalima i iz Idumeje i ispreko Jordana i od Tira i Sidona mnoštvo veliko èuvši šta on èini dođe k njemu.

⁹ I reèe uèenicima svojijem da bude lađa u njega gotova zbog naroda, da mu ne dosađuje.

¹⁰ Jer mnoge iscijeli tako da navaljivahu na njega koji bijahu nakaženi bolestima da ga se dotaknu.

¹¹ I dusi neèisti kad ga viđahu, pripadahu k njemu i vikahu govoreæi: ti si sin Božij.

¹² I mnogo im prijeæaše da ga ne prokažu.

¹³ I iziđoše na goru, i dozva koje on šæaše; i dođoše mu.

¹⁴ I postavi dvanaesticu da budu s njim, i da ih pošilje da propovijedaju,

¹⁵ I da imaju vlast da iscjeljuju od bolesti, i da izgone đavole:

¹⁶ Prvoga Simona, i nadjede mu ime Petar;

¹⁷ I Jakova Zevedejeva i Jovana brata Jakovljeva, i nadjede im imena Voanerges, koje znaèi sinovi gromovi;

¹⁸ I Andriju i Filipa i Vartolomija i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadiju i Simona Kananita,

¹⁹ I Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.

²⁰ I dođoše u kuæu, i sabra se opet narod da ne mogahu ni hljeba jesti.

²¹ I èuvši to rod njegov iziðoše da ga uhvate; jer govorahu da je izvan sebe.

²² A književnici koji bijahu sišli iz Jerusalima govorahu: u njemu je Veelzevul; i: on pomoæu kneza ðavolskoga izgoni ðavole.

²³ I dozvavši ih govoraše im u prièama: kako može sotona sotonu izgoniti?

²⁴ I ako se carstvo samo po sebi razdijeli, ne može ostati carstvo ono;

²⁵ I ako se dom sam po sebi razdijeli, ne može ostati dom onaj;

²⁶ I ako sotona ustane sam na se i razdijeli se, ne može ostati, nego æe propasti.

²⁷ Niko ne može pokuæstvo jakoga, ušavši u kuæu njegovu, oteti ako najprije jakoga ne sveže: i onda æe kuæu njegovu oplijeniti.

²⁸ Zaista vam kažem: svi grijesi oprostiaæe se sinovima èovjeèijim, i huljenja na Boga, makar kakova bila:

²⁹ A koji pohuli na Duha svetoga nema oproštenja vavijek, nego je kriv vjeènome sudu.

³⁰ Jer govorahu: u njemu je neèisti duh.

³¹ I dođe mati njegova i braæa njegova, i stojeæi napolju poslaše k njemu da ga zovu.

³² I sjeðaše narod oko njega. I rekoše mu: eto mati tvoja i braæa tvoja i sestre tvoje napolju pitaju za te.

³³ I odgovori im govoreæi: ko je mati moja ili braæa moja?

³⁴ I pogledavši oko sebe na narod koji sjeðaše reèe: evo mati moja i braæa moja.

³⁵ Jer ko izvrši volju Božiju onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.

4

¹ I opet poèe uèiti kod mora, i skupiše se oko njega ljudi mnogi tako da mora uæi u laðu, i sjediti na moru; a narod sav bijaše na zemlji kraj mora.

² I uèaše ih u prièama mnogo, i govoraše im u nauci svojoj:

³ Slušajte: evo iziðe sijaè da sije.

⁴ I kad sijaše dogodi se da jedno pade ukraj puta, i doðoše ptice i pozobaše ga.

⁵ A drugo pade na kamenito mjesto gdje ne bijaše mnogo zemlje; i odmah iznièe; jer ne bijaše u dubinu zemlje:

⁶ A kad obasja sunce, uvenu, i buduæi da nemaše korijena, usahnu.

⁷ I drugo pade u trnje; i naraste trnje i udavi ga, i ne donese roda.

⁸ I drugo pade na zemlju dobru; i davaše rod koji napredovaše i rastijaše i donošaše po trideset i po šeset i po sto.

⁹ I reèe: ko ima uši da èuje neka èuje.

¹⁰ A kad osta sam, zapitaše ga koji bijahu s njim i sa dvanaesticom za ovu prièu.

¹¹ I reèe im: vama je dano da znate tajne carstva Božijega, a onima napolju sve u prièama biva;

¹² Da oèima gledaju i da ne vide, i da ušima slušaju i da ne razumiju; da se kako ne obrate i da im se ne oprostite grijesi.

¹³ I reèe im: zar ne razumijete ove prièe? A kako æete sve prièe razumjeti?

¹⁴ Sijaè rijeè sije.

15 A ono su kraj puta, gdje se sije rijeè i kad je èuju odmah dođe sotona i otme rijeè posijanu u srcima njihovijem.

16 Tako su i ono što se sije na kamenitijem mjestima koji kad èuju rijeè odmah je prime s radošæu;

17 Ali nemaju korijena u sebi, nego su nepostojani, pa kad bude do nevolje ili ih potjeraju rijeèi radi, odmah se sablazne.

18 A ono su što se u trnju sije koji slušaju rijeè,

19 Ali brige ovoga svijeta i prijevara bogatstva i ostale slasti uđu i zaguše rijeè, i bez roda oстане.

20 A ono su što se na dobroj zemlji sije koji slušaju rijeè i primaju, i donose rod po trideset i po šeset i po sto.

21 I govoraše im: eda li se svijeæa užije da se metne pod sud ili pod odar? a ne da se na svijetnjak metne?

22 Jer nema ništa tajno što neæ biti javno; niti ima što sakriveno što neæ iziæi na vidjelo.

23 Ako ima ko uši da èuje neka èuje.

24 I govoraše im: pamтите što èujete: kakom mjerom mjerite onakom æe vam se mjeriti i dometnuæe se vama koji slušate.

25 Jer ko ima, daæe mu se; a koji nema, uzeæe mu se i ono što ima.

26 I govoraše im: tako je carstvo Božije kao èovjek kad baci sjeme u zemlju;

27 I spava i ustaje noæu i danju; i sjeme nièe i raste, da ne zna on.

28 Jer zemlja sama od sebe najprije donese travu, potom klas, pa onda ispuni pšenicu u klasu.

29 A kad sazri rod, odmah pošlje srp; jer nastaje žetva.

30 I govoraše: kakvo ćemo kazati da je carstvo Božije? ili u kakvoj ćemo ga prieti iskazati?

31 Ono je kao zrno gorušično koje kad se posije u zemlju manje je od svijetla sjemena na zemlji;

32 A kad se posije, uzraste i bude veće od svega povrća, i pusti grane velike da mogu u njegovu hladu ptice nebeske živjeti.

33 I takovijem mnogijem prietima kazivaše im riječi koliko mogahu slušati.

34 A bez prieta ne govoraše im ni riječi. A učenicima osobito kazivaše sve.

35 I reče im onaj dan uveče: hajdemo na onu stranu.

36 I otpustivši narod uzeše ga kako bješe u lađu; a i druge lađe bijahu s njim.

37 I postade velika oluja; i valovi tako zaljevahu u lađu da se veće napuni.

38 A on na krmu spavaše na uzglavlju; i probudiše ga, i rekoše mu: učitelju! zar ti ne mariš što ginemo?

39 I ustavši zaprijeti vjetru, i reče moru: ćuti, prestani. I utoli vjetar, i postade tišina velika.

40 I reče im: zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vjere.

41 I uplašise se vrlo, i govorahu jedan drugome: ko je ovaj dakle da ga i vjetar i more slušaju?

5

1 I dođoše preko mora u okolinu Gadarinsku.

2 I kad iziđe iz lađe, odmah ga srete čovjek s duhom nečistijem,

³ Koji življaše u grobovima i niko ga ne mogaše svezati ni verigama;

⁴ Jer je mnogo puta bio metnut u puta i u verige, pa je iskidao verige i puta izlomio; i niko ga ne mogaše ukrotiti.

⁵ I jednako dan i noæ bavljaše se u grobovima i u gorama vièuæi i bijuæi se kamenjem.

⁶ A kad vidje Isusa izdaleka, poteèe i pokloni mu se.

⁷ I povikavši iza glasa reèe: šta je tebi do mene, Isuse sine Boga višnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muèi me.

⁸ Jer mu govoraše: iziði, duše neèisti, iz èovjeka.

⁹ I pitaše ga: kako ti je ime? I odgovori mu: legeon mi je ime; jer nas je mnogo.

¹⁰ I moliše ga mnogo da ih ne šalje iz one okoline.

¹¹ A ondje po brijegu pasijaše veliki krd svinja.

¹² I moliše ga svi ðavoli govoreæi: pošlji nas u svinje da u njih uðemo.

¹³ I dopusti im Isus odmah. I iziðavši duhovi neèisti uðoše u svinje; i navali krd s brijega u more; a bijaše ih oko dvije hiljade: i potopiše se u moru.

¹⁴ A svinjari pobjegoše, i javiše u gradu i po selima. I iziðoše ljudi da vide šta je bilo.

¹⁵ I doðoše k Isusu, i vidješe bijesnoga u kome je bio legeon gdje sjedi obuèen i pametan; i uplašiše se.

¹⁶ A oni što su vidjeli kazaše im šta bi od bijesnoga i od svinja.

¹⁷ I poèeše ga moliti da ide iz njihovijeh

krajeva.

¹⁸ I kad uđe u lađu, moljaše ga onaj što je bio bijesan da bude s njim.

¹⁹ A Isus ne dade mu, veæ mu reèe: idi kuæi svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod uèini, i kako te pomilova.

²⁰ I otide i poèe pripovijedati u Deset Gradova šta mu uèini Isus; i svi se divljahu.

²¹ I kad prijeđe Isus u lađi opet na onu stranu, skupi se narod mnogi oko njega; i bješe kraj mora.

²² I gle, dođe jedan od starješina zbornièkijeh po imenu Jair; i vidjevši ga pade pred noge njegove.

²³ I moljaše ga vrlo govoreæi: kæi je moja na smrti; da dođeš i da metneš na nju ruke da ozdravi i živi.

²⁴ I pođe s njim; i za njim iđaše naroda mnogo i turkahu ga.

²⁵ I žena nekakva koja je dvanaest godina bolovala od teèenja krvi

²⁶ I veliku muku podnijela od mnogijeh ljekara, i potrošila sve što je imala, i ništa joj nijesu pomogli, nego još gore naèinili,

²⁷ Kad je èula za Isusa, dođe u narodu sastrag, i dotaèe se haljine njegove.

²⁸ Jer govoraše: ako se samo dotaknem haljina njegovijeh ozdraviæu.

²⁹ I odmah presahnu izvor krvi njezine, i osjeti u tijelu da ozdravi od bolesti.

³⁰ I odmah Isus osjeti u sebi silu što iziđe iz njega, i obazrevši se na narod reèe: ko se to dotaèe mojijeh haljina?

³¹ I rekoše mu uèenici njegovi: vidiš narod gdje te turka, pa pitaš: ko se dotaèe mene?

³² I on se obziraše da vidi onu koja to uèini.

³³ A žena uplašivši se drktaše, i znajuæi što joj se dogodi, dođe i kleèe pred njim, i kaza mu svu istinu.

³⁴ A on reèe joj: kæeri! vjera tvoja pomože ti; idi s mirom, i budi zdrava od bolesti svoje.

³⁵ Još on govoraše, a dođoše od starješine zbornièkoga govoreæi: kæi tvoja umrije; šta veæ trudiš uèitelja?

³⁶ A Isus odmah èuvši rijeè što rekoše reèe starješini: ne boj se, samo vjeruj.

³⁷ I ne dade za sobom iæi nikome osim Petra i Jakova i Jovana brata Jakovljeva.

³⁸ I dođe u kuæu starješine zbornièkoga, i vidje vrevu i plaè i jauk veliki.

³⁹ I ušavši reèe im: šta ste uzavreli te plaèete? Djevojka nije umrla, nego spava.

⁴⁰ I potsmijevahu mu se. A on istjeravši sve uze oca djevojeina i mater i koji bijahu s njim, i uđe gdje ležaše djevojka.

⁴¹ I uzevši djevojku za ruku reèe joj: Talita kumi, koje znaèi: djevojko, tebi govorim, ustani.

⁴² I odmah usta djevojka i hođaše; a bješe od dvanaest godina. I zaèudiše se èudom velikijem.

⁴³ I zaprijeti im vrlo da niko ne dozna za to, i reèe: podajte joj nek jede.

6

¹ I iziđe odande, i dođe na svoju postojbinu; i za njim idoše uèenici njegovi.

² I kad dođe subota, poèe uèiti u zbornici. I mnogi koji slušahu, divljahu se govoreæi: otkud ovome to? I kakva mu je premudrost dana? I èudesa takova rukama njegovijem èine se?

³ Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, a brat Jakovljevi i Josijin i Judin i Simonov? I nije li sestre njegove ovdje meðu nama? I sablažnjavahu se o njega.

⁴ A Isus reèe im: nigdje nije prorok bez èasti do na postojbini svojoj i u rodu i u domu svome.

⁵ I ne mogaše ondje nijednoga èuda da uèini, osim što malo bolesnika iscijeli metnuvši na njih ruke.

⁶ I divljaše se nevjerstvu njihovome. I iðaše po okolnijem selima i uèaše.

⁷ I dozva dvanaestoricu, i poèe ih slati dva i dva, i davaše im vlast nad duhovima neèistijem.

⁸ I zapovjedi im da ništa ne uzimaju na put osim jednoga štapa: ni torbe ni hljeba ni novaca u pojasu;

⁹ Nego obuveni u opanke, i ne oblaèiti dviju haljina.

¹⁰ I reèe im: gdje uèete u dom ondje ostanite dok ne iziðete odande.

¹¹ I ako vas ko ne primi i ne posluša vas, izlazeæi odande otresite prah s nogu svojijeh za svjedoèanstvo njima. Zaista vam kažem: lakše æe biti Sodomu i Gomoru u dan strašnoga suda nego gradu onome.

¹² I otišavši propovijedahu da se treba kajati;

¹³ I đavole mnoge izgonjahu; i mazahu uljem mnoge bolesnike; i iscjeljivahu.

¹⁴ I zaèu car Irod za Isusa jer njegovo ime

bijaše se razglasilo i reèe: Jovan krstitelj iz mrtvih usta, zato èini èudesa.

¹⁵ Drugi govoraahu: to je Ilija. A drugi govoraahu: to je prorok ili kao koji od proroka.

¹⁶ A kad èu Irod, reèe: to je Jovan koga sam ja posjekao, on usta iz mrtvih.

¹⁷ Jer ovaj Irod posla te uhvatiše Jovana, i svezavši baci ga u tamnicu Irodijade radi žene Filipa brata svojega, jer se oženi njom.

¹⁸ Jer Jovan govoraše Irodu: ne možeš ti imati žene brata svojega.

¹⁹ A Irodijada rasrdi se na njega, i šæaše da ga ubije, ali ne mogaše.

²⁰ Jer se Irod bojaše Jovana znajuæi ga da je èovjek pravedan i svet, i èuvaše ga, i mnogo koješta èinjaše kako mu on reèe, i rado ga slušaše.

²¹ I dogodi se dan zgodan, kad Irod na dan svoga rođenja davaše veèeru knezovima svojim i vojvodama i starješinama Galilejskijem.

²² I ušavši kæi Irodijadina i igravši i ugodivši Irodu i gostima njegovijem reèe car djevojci: išti u mene šta god hoæeš, i daæu ti.

²³ I zakle joj se: što god zaišteš u mene daæu ti, da bi bilo i do po carstva moga.

²⁴ A ona izišavši reèe materi svojoj: šta æu iskati? A ona reèe: glavu Jovana krstitelja.

²⁵ I odmah ušavši brzo k caru zaiska govoreæi: hoæu da mi daš sad na krugu glavu Jovana krstitelja.

²⁶ I zabrinu se car, ali kletve radi i gostiju svojijeh ne htje joj odreæi.

27 I odmah posla car dželata, i zapovjedi da donese glavu njegovu.

28 A on otišavši posijeèe ga u tamnici, i donese glavu njegovu na krugu, i dade djevojci, a djevojka dade je materi svojoj.

29 I èuvši uèenici njegovi dođoše i uzeše tijelo njegovo, i metnuše ga u grob.

30 I skupiše se apostoli k Isusu, i javiše mu sve i što uèiniše i šta ljude nauèiše.

31 I reèe im: dođite vi sami nasamo, i poèinite malo. Jer ih bijaše mnogo koji dolaze i odlaze, i ne imahu kad ni jesti.

32 I otidoše na laði u pusto mjesto sami.

33 I vidješe ih ljudi kad iðahu, i poznaše ih mnogi, i pješice iz sviju gradova stjecahu se onamo, i prestigoše ih, i skupiše se oko njega.

34 I izišavši Isus vidje narod mnogi, i sažali mu se, jer bijahu kao ovce bez pastira; i poèe ih uèiti mnogo.

35 I kad bi veæ pred noæ, pristupiše k njemu uèenici njegovi govoreæi: pusto je mjesto, a veæ je dockan;

36 Otpusti ih neka idu u okolna sela i palanke da kupe sebi hljeba; jer nemaju šta jesti.

37 A on odgovarajuæi reèe im: podajte im vi neka jedu. I rekoše mu: veæ ako da idemo da kupimo za dvjesta groša hljeba, i da im damo da jedu?

38 A on im reèe: koliko hljebova imate? Idite vidite. I vidjevši rekoše: pet hljebova i dvije ribe.

39 I zapovjedi im da ih posade sve na gomile po zelenoj travi.

⁴⁰ I posadiše se na gomile po sto i po pedeset.

⁴¹ I uzevši onijeh pet hljebova i dvije ribe pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hljebove, i dade uèenicima svojijem da metnu ispred njih; i one dvije ribe razdijeli svima.

⁴² I jedoše svi, i nasitiše se.

⁴³ I nakupiše komada dvanaest kotarica punijeh i od riba.

⁴⁴ A bijaše onijeh što su jeli hljebove oko pet hiljada ljudi.

⁴⁵ I odmah natjera uèenike svoje da uđu u lađu i da idu naprijed na onu stranu u Vitsaidu dok on otpusti narod.

⁴⁶ I otpustivši ih otide na goru da se pomoli Bogu.

⁴⁷ I uveèe bijaše lađa nasred mora, a on sam na zemlji.

⁴⁸ I vidje ih gdje se muèahu veslajuæi: jer im bijaše protivan vjetar. I oko èetvrte straže noæne dođe k njima iduæi po moru; i šæadijaše da ih mimoiđe.

⁴⁹ A oni vidjevši ga gdje ide po moru mišljahu da je utvara, i povikaše;

⁵⁰ Jer ga svi vidješe i poplašiše se. I odmah progovori s njima, i reèe im: ne bojte se, ja sam, ne plašite se.

⁵¹ I uđe k njima u lađu, i utoli vjetar; i vrlo se uplašiše, i divljahu se.

⁵² Jer ih ne nauèiše hljebovi; jer se bijaše srce njihovo okamenilo.

⁵³ I prešavši dođoše u zemlju Genisaretsku; i stadoše u kraj.

⁵⁴ I kad iziđoše iz lađe, odmah ga poznaše ljudi.

⁵⁵ I optrèavši sav onaj kraj poèeše na odrima donositi bolesnike gdje èujahu da je on.

⁵⁶ I kud god iðaše u sela ili u gradove ili u palanke, na raskršæima metahu bolesnike i moljahu ga da se barem skuta od haljine njegove dotaknu: i ozdravljahu svi koji ga se doticahu.

7

¹ I skupiše se oko njega fariseji i neki od književnika koji bijahu došli iz Jerusalima.

² I vidjevši neke od uèenika njegovijeh da neèistijem, to jest neumivenijem, rukama jedu hljeb, ukoriše ih.

³ Jer fariseji i svi Jevreji ne jedu dok ne umiju ruku do lakata, držeæi se onoga što im je ostalo od starijeh;

⁴ I kad doðu s pazara, ne jedu dok se ne umiju; i još mnogo ima što su primili te drže: peru èaše i žbanove i kotlove i klupe.

⁵ A potom pitahu ga fariseji i književnici: zašto uèenici tvoji ne žive kao što nam je ostalo od starijeh, nego jedu hljeb neumivenijem rukama?

⁶ A on odgovarajuæi reèe im: dobro je prokrovao Isaija za vas licemjere, kao što je pisano: ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od mene.

⁷ No zaludu me poštuju uèeæi naukama, zapovijestima ljudskijem.

⁸ Jer ostaviste zapovijesti Božije, a držite obièaje ljudske, pranje žbanova i èaša; i druga mnoga takova èinite.

⁹ I reèe im: dobro ukidate zapovijest Božiju da svoj obièaj saèuvate.

¹⁰ Jer Mojsije reèe: poštuj oca svojega i mater svoju; i: koji opsuje oca ili mater smræu da umre.

¹¹ A vi kažete: ako reèe èovjek ocu ili materi: korvan, to jest: prilog je èim bih ti ja mogao pomoæi.

¹² I tako ne date mu ništa uèiniti ocu svojemu ili materi svojoj,

¹³ Ukidajuæi rijeè Božiju svojijem obièajem koji ste postavili; i ovako mnogo koješta èinite.

¹⁴ I dozvavši sav narod reèe im: poslušajte mene svi, i razumijte.

¹⁵ Ništa nema što bi èovjeka moglo opoganiti da uđe spolja u njega, nego što izlazi iz njega ono je što pogani èovjeka.

¹⁶ Ako ko ima uši da èuje neka èuje.

¹⁷ I kad dođe od naroda u kuæu pitahu ga uèenici njegovi za prièu.

¹⁸ I reèe im: zar ste i vi tako nerazumni? Ne razumijete li da što god u èovjeka spolja ulazi ne može ga opoganiti?

¹⁹ Jer mu ne ulazi u srce nego u trbuh; i izlazi napolje èisteæi sva jela.

²⁰ Još reèe: što izlazi iz èovjeka ono pogani èovjeka;

²¹ Jer iznutra iz srca ljudskoga izlaze misli zle, preljube, kurvarstva, ubistva,

²² Krađe, lakomstva, pakosti, zloæe, lukavstvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ponos, bezumlje.

²³ Sva ova zla iznutra izlaze, i pogane èovjeka.

²⁴ I ustavši odande otide na krajeve Tirske i Sidonske, i ušavši u kuæu šæadijaše da niko ne èuje za nj; i ne može se sakriti.

25 Jer èuvši za nj žena što u njezinoj kæeri bijaše duh neèisti, dođe i pade k nogama njegovima.

26 A žena ta bijaše Grkinja rodom Sirofinièanka, i moljaše ga da istjera ðavola iz kæeri njezine.

27 A Isus reèe joj: stani da se najprije djeca nahrane; jer nije pravo uzeti hljeb od djece i baciti psima.

28 A ona odgovarajuæi reèe mu: da, Gospode; ali i psi pod trpezom jedu od mrva djetinjijeh.

29 I reèe joj: za tu rijeè idi; iziðe ðavo iz kæeri tvoje.

30 I došavši kuæi nađe da je ðavo izišao, i kæi ležaše na odru.

31 I opet iziðe Isus iz krajeva Tirskijeh i Sidonskijeh i dođe na more Galilejsko u krajeve Desetogradske.

32 I dovedoše k njemu gluha i mutava, i moljahu ga da metne na nj ruku.

33 I uzevši ga iz naroda nasamo metnu prste svoje u uši njegove, i pljunuvši dohvati se jezika njegova;

34 I pogledavši na nebo uzdahnu, i reèe mu: Efata, to jest: otvori se.

35 I odmah mu se otvoriše uši, i razdriješi se sveza jezika njegova, i govoraše lijepo.

36 I zaprijeti im da nikome ne kazuju; ali što im on zabranjivaše oni još veæma razglašivahu.

37 I vrlo se divljahu govoreæi: sve dobro èini; i gluhe èini da èuju i nijeme da govore.

8

¹ U to vrijeme, kad bijaše vrlo mnogo naroda i ne imadijahu šta jesti, dozva Isus uèenike svoje i reèe im:

² Źao mi je naroda, jer veæ tri dana stoje kod mene i nemaju ništa jesti.

³ I ako ih otpustim gladne kuæama njihovijem, oslabiæe na putu; jer su mnogi od njih došli izdaleka.

⁴ I odgovoriše mu uèenici njegovi: otkuda æemo uzeti hljeba ovdje u pustinji da ih nahranimo?

⁵ I zapita ih: koliko imate hljebova? A oni kazaše: sedam.

⁶ I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji; i uzevši onijeh sedam hljebova i hvalu davši, prelomi, i dade uèenicima svojijem da razdadu; i razdadoše narodu.

⁷ I imahu malo ribica; i njih blagoslovivši reèe da i njih razdadu.

⁸ I jedoše, i nasitiše se, i nakupiše komada što preteèe sedam kotarica.

⁹ A onijeh što su jeli bijaše oko èetiri hiljade. I otpusti ih.

¹⁰ I odmah uðe u laðu s uèenicima svojijem, i doðe u okoline Dalmanutske.

¹¹ I iziðoše fariseji, i poèeše se prepirati s njim, i kušajuæi ga iskahu od njega znak s neba.

¹² I uzdahnuvši duhom svojijem reèe: zašto rod ovaj znak traži? Zaista vam kaŹem: neæe se dati rodu ovome znak.

¹³ I ostavivši ih uljeze opet u laðu, i otide na onu stranu.

14 I zaboraviše uèenici njegovi uzeti hljeba, i nemahu sa sobom u laði do jedan hljeb.

15 I zapovijedaše im govoreæi: gledajte, èuvajte se kvasca farisejskoga i kvasca Irodova.

16 I mišljahu jedan drugome govoreæi: to je što hljeba nemamo.

17 I razumjevši Isus reèe im: šta mislite što hljeba nemate? Zar još ne osjeæate, niti razumijete? Zar je još okamenjeno srce vaše?

18 Oèi imate i ne vidite? uši imate i ne èujete? I ne pamтите li

19 Kad ja pet hljebova prelomih na pet hiljada, koliko kotarica punijeh komada nakupiste? Rekoše mu: dvanaest.

20 A kad sedam na èetiri hiljade, koliko punijeh kotarica nakupiste komada? A oni rekoše: sedam.

21 I reèe im: kako ne razumijete?

22 I dođe u Vitsaidu; i dovedoše k njemu slijepa, i moljahu ga da ga se dotakne.

23 I uzevši za ruku slijepoga izvede ga napolje iz sela, i pljunuvši mu u oèi metnu ruke na nj, i zapita ga vidi li što.

24 I pogledavši reèe: vidim ljude gdje idu kao drva.

25 I potom opet metnu mu ruke na oèi, i reèe mu da pogleda: i iscijeli se, i vidje sve lijepo.

26 I posla ga kuæi njegovoj govoreæi: ne ulazi u selo, niti kazuj kome u selu.

27 I iziđe Isus i uèenici njegovi u sela Æesarije Filipove; i putem pitaše uèenike svoje govoreæi im: ko govore ljudi da sam ja?

28 A oni odgovoriše: Jovan krstitelj; drugi: Ilija; a drugi: koji od proroka.

29 A on im reèe: a vi šta mislite ko sam ja? A Petar odgovarajuæi reèe mu: ti si Hristos.

30 I zaprijeti im da nikom ne kazuju za njega.

31 I poèe ih uèiti da sinu èovjeèijemu valja mnogo postradati, i da æ ga okriviti starješine i glavari sveštenieki i književnici, i da æ ga ubiti, i treæi dan da æ ustati.

32 I govoraše o tom ne ustruèavajuæi se. I Petar uze ga i poèe ga odvraæati.

33 A on obrnuvši se i pogledavši na uèenike svoje zaprijeti Petru govoreæi: idi od mene sotono; jer ti ne misliš što je Božije nego što je ljudsko.

34 I dozvavši narod s uèenicima svojim reèe im: ko hoæe za mnom da ide neka se odreèe sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide.

35 Jer ko hoæe dušu svoju da saèuva, izgubiæe je; a ko izgubi dušu svoju mene radi i jevanðelja onaj æ je saèuvati.

36 Jer kakva je korist èovjeku ako zadobije sav svijet a duši svojoj naudi?

37 Ili kakav æ otkup dati èovjek za dušu svoju?

38 Jer ko se postidi mene i mojijeh rijeèi u rodu ovome preljubotvornome i grješnom, i sin æ se èovjeèij postidjeti njega kad doðe u slavi oca svojega s anđelima svetima.

9

1 I reèe im: zaista vam kažem: imaju neki meðu ovima što stoje ovdje koji neæe okusiti

smrti dok ne vide carstvo Božije da dođe u sili.

² I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana i izvede ih na goru visoku same; i preobrazi se pred njima.

³ I haljine njegove postadoše sjajne i vrlo bijele kao snijeg, kao što ne može bjelilja ubijeliti na zemlji.

⁴ I ukaza im se Ilija s Mojsijem gdje se razgovarahu s Isusom.

⁵ I Petar odgovarajuæi reèe Isusu: Ravi! dobro nam je ovdje biti; i da naèinimo tri sjenice: tebi jednu i Mojsiju jednu i Iliji jednu.

⁶ Jer ne znadijaše šta govori; jer bijahu vrlo uplašeni.

⁷ I postade oblak te ih zakloni; i dođe glas iz oblaka govoreæi: ovo je sin moj ljubazni; njega poslušajte.

⁸ I ujedanput pogledavši nikoga ne vidješe osim Isusa sama sa sobom.

⁹ A kad silažahu s gore zaprijeti im da nikom ne kazuju šta su vidjeli, dok sin èovjeèij ne ustane iz mrtvih.

¹⁰ I rijeè zadržāše u sebi pitajuæi jedan drugoga: šta to znaèi ustati iz mrtvih?

¹¹ I pitahu ga govoreæi: kako govore književnici da Ilija treba najprije da dođe?

¹² A on odgovarajuæi reèe im: Ilija æe doæi najprije, i urediti sve; ali i sin èovjeèij treba da mnogo postrada i da se ponizi, kao što je pisano.

¹³ Ali vam kažem da je i Ilija došao i uèiniše s njim šta htjedoše kao što je pisano za njega.

¹⁴ I došavši k uèenicima svojijem vidje narod mnogi oko njih i književnike gdje se prepiru s

njima.

¹⁵ I odmah vidjevši ga sav narod uplaši se i pritrèavši pozdravljahu ga.

¹⁶ I upita književnike: šta se prepirete s njima?

¹⁷ I odgovarajuæi jedan od naroda reèe: uèitelju! dovedoh k tebi sina svojega u kome je duh nijem.

¹⁸ I svaki put kad ga uhvati lomi ga, i pjenu baca i škrguæe zubima; i suši se. I rekoh uèenicima tvojijem da ga istjeraju; i ne mogoše.

¹⁹ A on odgovarajuæi mu reèe: o rode nevjerni! dokle æu s vama biti? dokle æu vas trpljeti? Dovedite ga k meni.

²⁰ I dovedoše ga k njemu; i kad ga vidje odmah ga duh stade lomiti; i panuvši na zemlju valjaše se bacajuæi pjenu.

²¹ I upita oca njegova: koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A on reèe: iz djetinjstva.

²² I mnogo puta baca ga u vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako što možeš pomozi nam, smiluj se na nas.

²³ A Isus reèe mu: ako možeš vjerovati: sve je moguæe onome koji vjeruje.

²⁴ I odmah povikavši otac djetinji sa suzama govoraše: vjerujem, Gospode! pomozi mojemu nevjerju.

²⁵ A Isus videæi da se stjeèe narod zaprijeti duhu neèistome govoreæi mu: duše nijemi i gluhi! ja ti zapovijedam, iziði iz njega i više ne ulazi u njega.

²⁶ I povikavši i izlomivši ga vrlo iziðe; i uèini se kao mrtav tako da mnogi govorahu: umrije.

²⁷ A Isus uzevši ga za ruku podiže ga; i usta.

²⁸ I kad uđe u kuæu pitahu ga uèenici njegovi nasamo: zašto ga mi ne mogosmo istjerati?

²⁹ I reèe im: ovaj se rod nièim ne može istjerati do molitvom i postom.

³⁰ I izišavši odande iđahu kroz Galileju; i ne šæadijaše da ko dozna.

³¹ Jer uèaše uèenike svoje, i govoraše im da æe se sin èovjeèij predati u ruke ljudske, i ubiæe ga, i pošto ga ubiju ustaae treæi dan.

³² A oni ne razumijevahu rijeèi, i ne smedijahu da ga zapitaju.

³³ I dođe u Kapernaum, i kad bješe u kuæi zapita ih: šta se prepiraste putem meðu sobom?

³⁴ A oni muèahu; jer se putem prepiraše meðu sobom ko je najveæi.

³⁵ I sjedavši dozva dvanaesticu i reèe im: koji hoæe da bude prvi neka bude od sviju najzadnji i svima sluga.

³⁶ I uzevši dijete metnu ga meðu njih i zagrlivši ga reèe im:

³⁷ Ko jedno ovakovo dijete primi u ime moje, mene prima; a ko mene primi, ne prima mene nego onoga koji je mene poslao.

³⁸ Odgovori mu Jovan govoreæi: uèitelju! vidjesmo jednoga gdje imenom tvojijem izgoni đavole koji ne ide za nama: i zabranismo mu, jer ne ide za nama.

³⁹ A Isus reèe: ne branite mu; jer nema nikoga koji bi imenom mojijem èudo èinio da može brzo zlo govoriti za mnom.

⁴⁰ Jer ko nije protiv vas s vama je.

⁴¹ Jer ko vas napoji èašom vode u ime moje,

zato što ste Hristovi, zaista vam kažem: neæe mu propasti plata.

⁴² A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenièni o vratu njegovu i da se baci u more.

⁴³ I ako te ruka tvoja sablažnjava, otsijeci je: bolje ti je bez ruke u život uæi, negoli s obje ruke uæi u pakao, u oganj vjeèni,

⁴⁴ Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

⁴⁵ I ako te noga tvoja sablažnjava, otsijeci je: bolje ti je uæi u život hromu, negoli s dvije noge da te bace u pakao, u oganj vjeèni,

⁴⁶ Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

⁴⁷ Ako te i oko tvoje sablažnjava, iskopaj ga: bolje ti je s jednijem okom uæi u carstvo Božije, negoli s dva oka da te bace u pakao ognjeni,

⁴⁸ Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

⁴⁹ Jer æe se svaki ognjem posoliti, i svaka æe se žrtva solju posoliti.

⁵⁰ Dobra je so; ali ako so bude neslana, èim æe se osoliti? Imajte so u sebi, i mir imajte meðu sobom.

10

¹ I ustavši odande dođe u okoline Judejske preko Jordana, i steèe se opet narod k njemu; i kao što obièaj imaše, opet ih uèaše.

² I pristupivši fariseji upitaše ga kušajuæi: može li èovjek pustiti ženu?

³ A on odgovarajuæi reèe im: šta vam zapovijeda Mojsije?

⁴ A oni rekoše: Mojsije dopusti da joj se da raspusna knjiga i da se pusti.

⁵ I odgovarajuæi Isus reèe im: po tvrði vašega srca napisa vam on zapovijest ovu.

⁶ A u poèetku stvorenja muža i ženu stvorio ih je Bog.

⁷ Zato ostavi èovjek oca svojega i mater i prilijepi se k ženi svojoj,

⁸ I budu dvoje jedno tijelo. Tako nijesu više dvoje nego jedno tijelo.

⁹ A što je Bog sastavio èovjek da ne rastavlja.

¹⁰ I u kuæi opet zapitaše ga za to uèenici njegovi.

¹¹ I reèe im: koji pusti ženu i oženi se drugom, èini preljubu na njoj.

¹² I ako žena ostavi muža svojega i pođe za drugoga, èini preljubu.

¹³ I donošahu k njemu djecu da ih se dotakne; a uèenici branjahu onima što ih donošahu.

¹⁴ A Isus vidjevši rasrdi se i reèe im: pustite djecu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovijeh carstvo Božije.

¹⁵ Zaista vam kažem: koji ne primi carstva Božijega kao dijete, neæe uæi u njega.

¹⁶ I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi.

¹⁷ I kad iziđe na put, pritrèa neko, i kleknuvši na koljena pred njim pitaše ga: uèitelju blagi! šta mi treba èiniti da dobijem život vjeèni?

¹⁸ A Isus reèe mu: što me zoveš blagijem? niko nije blag osim jednoga Boga.

¹⁹ Zapovijesti znaš: ne èini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svjedoèi lažno; ne èini nepravde nikome; poštuj oca svojega i mater.

20 A on odgovarajuæi reèe mu: uèitelju! sve sam ovo saèuvao od mladosti svoje.

21 A Isus pogledavši na nj, omilje mu, i reèe mu: još ti jedno nedostaje: idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima; i imaæeš blago na nebu; i doði te hajde za mnom uzevši krst.

22 A on posta zlovoljan od ove rijeèi, i otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat.

23 I pogledavši Isus reèe uèenicima svojima: kako je teško bogatima uæi u carstvo nebesko!

24 A uèenici se uplašiše od rijeèi njegovijeh. A Isus opet odgovarajuæi reèe im: djeco! kako je teško onima koji se uzdaju u svoje bogatstvo uæi u carstvo Božije!

25 Lakše je kamili proæi kroz iglene uši negoli bogatome uæi u carstvo Božije.

26 A oni se vrlo divljahu govoreæi u sebi: ko se dakle može spasti?

27 A Isus pogledavši na njih reèe: ljudima je nemoguæe, ali nije Bogu: jer je sve moguæe Bogu.

28 A Petar mu poèe govoriti: eto mi smo ostavili sve, i za tobom idemo.

29 A Isus odgovarajuæi reèe: zaista vam kažem: nema nikoga koji je ostavio kuæu, ili braæu, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, mene radi i jevanđelja radi,

30 A da neæe primiti sad u ovo vrijeme sto puta onoliko kuæa, i braæe, i sestara, i otaca, i matera, i djece, i zemlje, u progonjenju, a na onome svijetu život vjeèni.

31 Ali æe mnogi prvi biti posljednji, i posljednji prvi.

³² A kad iđahu putem u Jerusalem, Isus iđaše pred njima, a oni se èuđahu, i za njim iđahu sa strahom. I uzevši opet dvanaestoricu poèe im kazivati šta æe biti od njega:

³³ Evo idemo u Jerusalem, i sin èovjeèij predaæe se glavarima sveštenikijem i književnicima i osudiaæe ga na smrt, i predaæe ga neznabošcima;

³⁴ I narugaæe mu se, i biæe ga, i popljuvaæe ga, i ubiæe ga, i treæi dan ustaæe.

³⁵ I pred njega dođoše Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi, govoreæi: uèitelju! hoæemo da nam uèiniš za što æemo te moliti.

³⁶ A on reèe: što hoæete da vam uèinim?

³⁷ A oni mu rekoše: daj nam da sjedemo jedan s desne strane tebi a drugi s lijeve, u slavi tvojoj.

³⁸ A Isus im reèe: ne znate šta ištete: možete li piti èašu koju ja pijem, i krstiti se krštenjem kojijem se ja krstim?

³⁹ A oni mu rekoše: možemo. A Isus reèe im: èašu dakle koju ja pijem ispiæete; i krštenjem kojijem se ja krstim krstiæete se;

⁴⁰ Ali da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati nego kojima je ugotovljeno.

⁴¹ I èuvši to desetorica poèeše se srditi na Jakova i na Jovana.

⁴² A Isus dozvavši ih reèe im: znate da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njim.

⁴³ Ali među vama da ne bude tako; nego koji hoæe da bude veæi među vama, da vam služi.

⁴⁴ I koji hoæe prvi među vama da bude, da bude svima sluga.

⁴⁵ Jer sin èovjeèij nije došao da mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge.

⁴⁶ I dođoše u Jerihon. I kad izlažaše iz Jerihona, on i uèenici njegovi i narod mnogi, sin Timejev Vartimej slijepi sjeđaše kraj puta i prošaše.

⁴⁷ I èuvši da je to Isus Nazareæanin stade vikati i govoriti: sine Davidov Isuse! pomiluj me!

⁴⁸ I prijæahu mu mnogi da uæuti, a on još veæma vikaše: sine Davidov! pomiluj me!

⁴⁹ I stavši Isus reèe da ga zovnu. I zovnuše slijepca govoreæi mu: ne boj se; ustani, zove te.

⁵⁰ A on zbacivši sa sebe haljine svoje ustade, i dođe k Isusu.

⁵¹ I odgovarajuæi reèe mu Isus: šta æeš da ti uèinim? A slijepi reèe mu: Ravuni! da progledam.

⁵² A Isus reèe mu: idi, vjera tvoja pomože ti. I odmah progleda, i otide putem za Isusom.

11

¹ I kad se približi k Jerusalimu, k Vitfazi i Vitaniji, kod gore Maslinske, posla dvojicu od uèenika svojijeh

² I reèe im: idite u selo što je prema vama, i odmah kako uđete u njega naæi æete magare privezano, na koje niko od ljudi nije usjedao; odriješite ga i dovedite.

³ I ako vam ko reèe: šta to èinite? kažite: treba Gospodu; i odmah æe ga poslati amo.

⁴ A oni otidoše, i nađoše magare privezano kod vrata napolju na raskršæu, i odriješiše ga.

5 I neki od onijeh što stajahu ondje rekoše im: zašto driješite magare?

6 A oni rekoše im kao što im zapovjedi Isus; i ostaviše ih.

7 I dovedoše magare k Isusu, i metnuše na nj haljine svoje; i usjede na nj.

8 A mnogi prostriješe haljine svoje po putu; a jedni rezahu granje od drveta, i prostirahu po putu.

9 A koji iđahu pred njim i za njim, vikahu govoreæi: Osana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje!

10 Blagosloveno carstvo oca našega Davida koje ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

11 I uđe Isus u Jerusalem, i u crkvu; i promotrivši sve, kad bi uveèe, iziđe u Vitaniju s dvanaesticom.

12 I sjutradan kad iziđoše iz Vitanije, ogladnje.

13 I vidjevši izdaleka smokvu s lišæem dođe ne bi li što našao na njoj; i došavši k njoj ništa ne nađe osim lišæa; jer još ne bješe vrijeme smokvama.

14 I odgovarajuæi Isus reèe joj: da otsad od tebe niko ne jede roda do vijeka. I slušahu uèenici njegovi.

15 I dođoše opet u Jerusalem; i ušavši Isus u crkvu stade izgoniti one koji prodavahu i kupovahu po crkvi; i ispremeta trpeze onijeh što mijenjahu novce, i klupe onijeh što prodavahu golubove.

16 I ne dadijaše da ko pronese suda kroz crkvu.

17 I uèaše govoreæi im: nije li pisano: dom moj neka se zove dom molitve svima narodima? A vi

naèiniste od njega hajduèku peæinu.

18 I èuše književnici i glavari svešteneiki, i tražahu kako bi ga pogubili; jer ga se bojahu; jer se sav narod èuðaše nauci njegovoj.

19 I kad bi uveèe iziđe napolje iz grada.

20 I ujutru prolazeæi vidješe smokvu gdje se posušila iz korijena.

21 I opomenuvši se Petar reèe mu: Ravi! gle, smokva što si je prokleo posušila se.

22 I odgovarajuæi Isus reèe im:

23 Imajte vjeru Božiju; jer vam zaista kažem: ako ko reèe gori ovoj: digni se i baci se u more, i ne posumnja u srcu svojemu, nego uzvjeruje da æe biti kao što govori: biæe mu što god reèe.

24 Zato vam kažem: sve što ištete u svojoj molitvi vjerujte da æete primiti; i biæe vam.

25 I kad stojite na molitvi, praštajte ako što imate na koga: da i otac vaš koji je na nebesima oprostí vama pogrješke vaše.

26 Ako li pak vi ne opraštate, ni otac vaš koji je na nebesima neæe oprostí vama pogrješka vašijeh.

27 I dođoše opet u Jerusalem; i kad hoðaše po crkvi dođoše k njemu glavari svešteneiki i književnici i starješine,

28 I rekoše mu: kakvom vlasti to èiniš? i ko ti dade vlast tu, da to èiniš?

29 A Isus odgovarajuæi reèe im: i ja æu vas da upitam jednu rijeè, i odgovorite mi; pa æu vam kazati kakvom vlasti ovo èinim.

30 Krštenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? odgovorite mi.

³¹ I mišljahu u sebi govoreæi: ako reèemo: s neba; reæi æe: zašto mu dakle ne vjerovaste?

³² Ako li reèemo: od ljudi; bojimo se naroda; jer svi mišljahu za Jovana da zaista prorok bješe.

³³ I odgovarajuæi rekoše Isusu: ne znamo. I Isus odgovarajuæi reèe njima: ni ja vama neæu kazati kakvom vlasti ovo èinim.

12

¹ I poèe im govoriti u prièama: posadi èovjek vinograd, i ogradi plotom, i iskopa pivnicu, i naèini kulu, i dade ga vinogradarima, pa otide.

² I kad dođe vrijeme, posla k vinogradarima slugu da primi od vinogradara od roda vinogradskog.

³ A oni uhvativši slugu izbiše ga, i poslaše prazna.

⁴ I opet posla k njima drugoga slugu; i onoga biše kamenjem i razbiše mu glavu, i poslaše ga sramotna.

⁵ I opet posla drugoga; i onoga ubiše; i mnoge druge, jedne izbiše a jedne pobiše.

⁶ Još dakle imaše jedinoga svojega milog sina, posla i njega najposlije k njima govoreæi: postidjeæe se sina mojega.

⁷ A vinogradari rekoše u sebi: ovo je našljednik, hodite da ga ubijemo, i nama æe ostati oèevina njegova.

⁸ I uhvatiše ga, i ubiše, i izbacije ga napolje iz vinograda.

⁹ Šta æe dakle uèiniti gospodar od vinograda? Doæi æe i pogubiæe vinogradare, i daæe vinograd drugima.

10 Zar nijeste èitali u pismu ovo: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla;

11 To bi od Gospoda i divno je u našijem oèima?

12 I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda; jer razumješe da za njih govori prièu; i ostavivši ga otidoše.

13 I poslaše k njemu neke od fariseja i Irodovaca da bi ga uhvatili u rijeèi.

14 A oni došavši rekoše mu: uèitelju! znamo da si istinit, i da ne mariš ni za koga; jer ne gledaš ko je ko, nego zaista putu Božijemu uèiš; treba li æesaru davati haraè ili ne? Hoæemo li dati ili da ne damo?

15 A on znajuæi njihovo licemjerje reèe im: što me kušate? Donesite mi novac da vidim.

16 A oni donesoše. I reèe im: èij je obraz ovaj i natpis? A oni mu rekoše: æesarev.

17 I odgovarajuæi Isus reèe im: podajte æesarevo æesaru, i Božije Bogu. I èudiše mu se.

18 I dođoše k njemu sadukeji koji kažu da nema vaskrsenija, i zapitaše ga govoreæi:

19 Uèitelju! Mojsije nam napisa: ako kome brat umre i ostavi ženu a djece ne ostavi, da brat njegov uzme ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu.

20 Sedam braæe bješe: i prvi uze ženu, i umrije bez poroda.

21 I drugi uze je, i umrije, i ni on ne ostavi poroda; tako i treæi.

22 I uzeše je sedmorica, i ne ostaviše poroda. A poslije sviju umrije i žena.

23 O vaskrseniju dakle kad ustanu koga æe od

njih biti žena? jer je za sedmoricom bila.

²⁴ I odgovarajuæi Isus reèe im: zato li se vi varate što ne znate pisma ni sile Božije?

²⁵ Jer kad iz mrtvih ustanu, niti æe se ženiti ni udavati, nego su kao anđeli na nebesima.

²⁶ A za mrtve da ustaju nijeste li èitali u knjigama Mojsijevijem kako mu reèe Bog kod kupine govoreæi: ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi?

²⁷ Nije Bog Bog mrtvih, nego Bog živijeh. Vi se dakle vrlo varate.

²⁸ I pristupi jedan od književnika koji ih slušaše kako se prepiru, i vidje da im dobro odgovara, i zapita ga: koja je prva zapovijest od svijuju?

²⁹ A Isus odgovori mu: prva je zapovijest od svijuju: èuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini;

³⁰ I ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovijest.

³¹ I druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Druge zapovijesti veæe od ovijeh nema.

³² I reèe mu književnik: dobro, uèitelju! pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugoga osim njega;

³³ I ljubiti ga svijem srcem i svijem razumom i svom dušom i svom snagom, i ljubiti bližnjega kao samoga sebe, veæe je od svijuju žrtava i priloga.

³⁴ A Isus vidjevši kako pametno odgovori reèe

mu: nijesi daleko od carstva Božijega. I niko više ne smijaše da ga zapita.

³⁵ I odgovori Isus i reče učeničima u crkvi: kako govore književnici da je Hristos sin Davidov?

³⁶ Jer sam David kaza Duhom svetijem: reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima.

³⁷ Sam dakle David naziva ga Gospodom, i otkuda mu je sin? I mnogi narod slušao ga s radošću.

³⁸ I govoraše im u nauci svojoj: učinite se književnika koji idu u dugačkim haljinama, i traže da im se klanja po ulicama,

³⁹ I prvijeh mjesta po zbornicama, i zašlja na gozbama.

⁴⁰ Ovi što jedu kuće udovičke, i lažno se mole Bogu dugo, bit će još veoma osuđeni.

⁴¹ I sjedavši Isus prema Božijoj hazni gledao kako narod meće novce u Božiju haznu. I mnogi bogati metahu mnogo.

⁴² I došavši jedna siromašna udovica metnu dvije leptice, koje čini jedan kodrant.

⁴³ I dozvavši učenike svoje reče im: zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od sviju koji meću u Božiju haznu.

⁴⁴ Jer svi metnuše od suviška svojega; a ona od sirotinje svoje metnu sve što imaše, svu hranu svoju.

13

¹ I kad izlazio iz crkve reče mu jedan od učenika njegovijeh: učitelju! gle kakvo je

kamenje, i kakva građevina!

² I odgovarajuæi Isus reèe mu: vidiš li ove velike građevine? ni kamen na kamenu neæe ovdje ostati koji se neæe razmetnuti.

³ I kad sjeðaše na gori Maslinskoj prema crkvi, pitahu ga sama Petar i Jakov i Jovan i Andrija:

⁴ Kaži nam kad æe to biti? i kakav æe znak biti kad æe se to sve svršiti?

⁵ A Isus odgovarajuæi im poèe govoriti: èuvajte se da vas ko ne prevari.

⁶ Jer æe mnogi doæi na moje ime govoreæi: ja sam; i mnoge æe prevariti.

⁷ A kad èujete ratove i glasove o ratovima, ne plašite se; jer treba da to bude; ali to još nije pošljedak.

⁸ Ustaæe narod na narod i carstvo na carstvo; i zemlja æe se tresti po svijetu; i biæe gladi i bune. To je poèetak stradanju.

⁹ A vi se èuvajte; jer æe vas predavati u sudove i po zbornicama biæe vas, i pred kraljeve i careve izvodieæe vas mene radi za svjedoèanstvo njima.

¹⁰ I u svima narodima treba da se najprije propovjedi jevanðelje.

¹¹ A kad vas povedu da predaju, ne brinite se naprijed šta æete govoriti, niti mislite; nego što vam se da u onaj èas ono govorite; jer vi neæete govoriti nego Duh sveti.

¹² I predaæe brat brata na smrt i otac sina, i ustaæe djeca na roditelje i pobieæe ih.

¹³ I svi æe omrznuti na vas imena mojega radi. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

¹⁴ A kad vidite mrzost opušæenja, za koju

govori prorok Danilo, da stoji gdje ne treba koji èita da razumije): tada koji budu u Judeji neka bježe u gore;

¹⁵ I koji bude na krovu da ne silazi u kuæu, niti da ulazi da uzme što iz kuæe svoje;

¹⁶ I koji bude u polju da se ne vraæa natrag da uzme haljinu svoju.

¹⁷ Ali teško trudnima i dojilicama u te dane!

¹⁸ Nego se molite Bogu da ne bude bježan vaša u zimu.

¹⁹ Jer æe u dane te biti nevolja kakova nije bila od poèetka stvorenja koje je Bog stvorio dosad, i neæe ni biti.

²⁰ I da Gospod ne skрати dane niko ne bi ostao; ali izbranijeh radi, koje izbra, skratio je dane.

²¹ Tada ako vam ko reèe: evo ovdje je Hristos; ili: eno ondje; ne vjerujte.

²² Jer æe iziæi lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaæe znake i èudesu da bi prevarili, ako bude moguæe, i izbrane.

²³ Ali vi se èuvajte: eto vam sve kazah naprijed.

²⁴ Ali u te dane, poslije te nevolje, sunce æe pomrèati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti.

²⁵ I zvijezde æe spadati s neba i sile nebeske pokrenuti se.

²⁶ I tada æe ugledati sina èovjeèijega gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom.

²⁷ I tada æe poslati anđele svoje i sabraæe izbrane svoje od èetiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba.

²⁸ A od smokve nauèite se prièi: kad se veæ njezina grana pomladi i stane listati, znate da je

blizu ljeto.

²⁹ Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vrata.

³⁰ Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neæe proæi dok se ovo sve ne zbude.

³¹ Nebo i zemlja proæi æe, ali rijeèi moje neæe proæi.

³² A o danu tome ili o èasu niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni sin, do otac.

³³ Pazite, stražite i molite se Bogu; jer ne znate kad æe vrijeme nastati.

³⁴ Kao što èovjek odlazeæi ostavi kuæu svoju, i da slugama svojim vlast, i svakome svoj posao; i vrataru zapovjedi da straži.

³⁵ Stražite dakle; jer ne znate kad æe doæi gospodar od kuæe, ili uveèe ili u ponoæi ili u pijetle ili ujutru;

³⁶ Da ne dođe iznenada i da vas ne nađe a vi spavate.

³⁷ A što vam kažem, svima kažem: stražite.

14

¹ Bijahu pak još dva dana do pashe i do dana prijesnijeh hljebova; i tražahu glavari sveštenieki i književnici kako bi ga iz prijevare uhvatili i ubili.

² Ali govorahu: ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.

³ I kad bijaše on u Vitaciji u kuæi Simona gubavoga i sjeđaše za trpezom, dođe žena sa sklenicom mnogocjenoga mira èistoga nardova, i razbivši sklenicu ljevaše mu na glavu.

4 A neki se srđahu govoreæi: zašto se to miro prosipa tako?

5 Jer se mogaše za nj uzeti više od trista groša i dati siromasima. I vikahu na nju.

6 A Isus reèe: ostavite je; šta joj smetate? ona uèini dobro djelo na meni.

7 Jer siromahe imate svagda sa sobom, i kad god hoæete možete im dobro èiniti; a mene nemate svagda.

8 Ona što može, uèini: ona pomaza naprijed tijelo moje za ukop.

9 Zaista vam kaŕem: gdje se god uspropovijeda jevanđelje ovo po svemu svijetu, kazaæe se i to za spomen njezin.

10 I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice, otide ka glavarima sveštènièkijem da im ga izda.

11 A oni èuvši obradovaše se, i obrekoše mu novce dati: i traŕaše zgodu da ga izda.

12 I u prvi dan prijesnijeh hljebova, kad klahu pashu, rekoše mu uèenici njegovi: gdje æeš da idemo da ti zgotovimo pashu da jedeš?

13 I posla dvojicu od uèenika svojijeh i reèe im: idite u grad, i srešæe vas èovjek koji nosi vodu u krèagu; idite za njim,

14 I gdje uđe kaŕite gospodaru od one kuæe: uèitelj veli: gdje je gostionica gdje æu jesti pashu s uèenicima svojijem?

15 I on æe vam pokazati veliku sobu prostrtu gotovu: ondje nam zgotovite.

16 I iziđoše uèenici njegovi, i dođoše u grad, i nađoše kao što im kaza, i ugotoviše pashu.

17 I kad bi uveèe, dođe sa dvanaesticom.

18 I kad sjeđahu za trpezom i jeđahu reèe Isus: zaista vam kažem: jedan od vas, koji jede sa mnom, izdaæe me.

19 A oni se zabrinuše, i stadoše govoriti jedan za drugim: da ne ja? i drugi: da ne ja?

20 A on odgovarajuæi reèe im: jedan od dvanaestorice koji umoèi sa mnom u zdjelu.

21 Sin èovjeèij dakle ide kao što je pisano za njega; ali teško onome èovjeku koji izda sina èovjeèijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj èovjek.

22 I kad jeđahu uze Isus hljeb i blagoslovivši prelomi ga, i dade im, i reèe: uzmite, jedite; ovo je tijelo moje.

23 I uze èašu i davši hvalu dade im; i piše iz nje svi.

24 I reèe im: ovo je krv moja novoga zavjeta koja æe se proliti za mnoge.

25 Zaista vam kažem: više neæu piti od roda vinogradskoga do onoga dana kad æu ga piti novoga u carstvu Božijemu.

26 I otpojavši hvalu iziđoše na goru Maslinsku.

27 I reèe im Isus: svi æete se vi sablazniti o mene ovu noæ; jer je pisano: udariæu pastira i ovce æe se razbjeæi.

28 Ali po vaskrseniju svojemu ja idem pred vama u Galileju.

29 A Petar mu reèe: ako se i svi sablazne, ali ja neæu.

30 I reèe mu Isus: zaista ti kažem: noæas dok dvaput pijetao ne zapjeva tri puta æeš me se odreæi.

31 A on još veæma govoraše: da bih znao s

tobom i umrijeti neæu te se odreæi. Tako i svi govorahu.

³² I doðoše u selo koje se zove Getsimanija, i reèe uèenicima svojijem: sjedite ovdje dok ja idem da se pomolim Bogu.

³³ I uze sa sobom Petra i Jakova i Jovana, i zabrinu se i poèe tužiti.

³⁴ I reèe im: žalosna je duša moja do smrti; poèekajte ovdje, i stražite.

³⁵ I otišavši malo pade na zemlju, i moljaše se da bi ga mimoišao èas ako je moguæe.

³⁶ I govoraše: Ava oèe! sve je moguæe tebi; pronesi èašu ovu mimo mene; ali opet ne kako ja hoæu nego kako ti.

³⁷ I dođe i nađe ih gdje spavaju, i reèe Petru: Simone! Zar spavaš? Ne može li jednoga èasa postražiti?

³⁸ Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh srèan ali je tijelo slabo.

³⁹ I opet otišavši pomoli se Bogu one iste rijeèi govoreæi.

⁴⁰ I vrativši se nađe ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oèi otežale; i ne znadijahu šta bi mu odgovorili.

⁴¹ I dođe treæi put, i reèe im: jednako spavate i poèivate; dosta je; dođe èas; evo se predaje sin èovjeèij u ruke grješnicima.

⁴² Ustanite da idemo; evo izdajnik se moj približi.

⁴³ I odmah dok on još govoraše, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim ljudi mnogi s noževima i s koljem od glavara sveštenikijeh i

od književnika i starješina.

⁴⁴ I izdajnik njegov dade im znak govoreæi: koga ja cjelivam onaj je: držite ga, i vodite ga èuvajuæi.

⁴⁵ I došavši odmah pristupi k njemu, i reèe: Ravi! ravi! i cjeliva ga.

⁴⁶ A oni metnuše ruke svoje na nj i uhvatiše ga.

⁴⁷ A jedan od onijeh što stajahu ondje izvadi nož te udari slugu poglavara svešteniekoga, i otsijeèe mu uho.

⁴⁸ I odgovarajuæi Isus reèe im: kao na hajduka izišli ste s noževima i s koljem da me uhvatite,

⁴⁹ A svaki dan sam bio kod vas u crkvi i uèio, i ne uhvatiste me. Ali da se zbude pismo.

⁵⁰ I ostavivši ga uèenici svi pobjegoše.

⁵¹ I za njim iðaše nekakav mladiæ ogrnut platnom po голу tijelu; i uhvatiše onoga mladiæa.

⁵² A on ostavivši platno go pobježe od njih.

⁵³ I dovedoše Isusa k poglavaru svešteniekome, i stekoše se k njemu svi glavari sveštenieki i književnici i starješine.

⁵⁴ I Petar ide za njim izdaleka do u dvor poglavara svešteniekoga, i sjeðaše sa slugama, i grijaše se kod ognja.

⁵⁵ A glavari sveštenieki i sva skupština tražahu na Isusa svjedoèanstva da ga ubiju; i ne nađoše;

⁵⁶ Jer mnogi svjedoèahu lažno na njega i svjedoèanstva ne bijahu jednaka.

⁵⁷ I jedni ustavši svjedoèahu na njega lažno govoreæi:

⁵⁸ Mi smo èuli gdje on govori: ja æu razvaliti ovu crkvu koja je rukama naèinjena, i za tri

dana naèiniæu drugu koja neæe biti rukama naèinjena.

⁵⁹ I ni ovo svjedoèanstvo njihovo ne bijaše jednako.

⁶⁰ I ustavši poglavar sveštènièki na srijedu zapita Isusa govoreæi: zar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe svjedoèe?

⁶¹ A on muèaše i ništa ne odgovaraše. Opet poglavar sveštènièki zapita i reèe: jesi li ti Hristos, sin blagoslovenoga?

⁶² A Isus reèe: jesam; i vidjeæete sina èovjeèijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskijem.

⁶³ A poglavar sveštènièki razdrije svoje haljine, i reèe: šta nam trebaju više svjedoci?

⁶⁴ Èuste hulu na Boga; šta mislite? A oni svi kazaše da je zaslužio smrt.

⁶⁵ I poèeše jedni pljuvati na nj, i pokrivati mu lice, i æušati ga, i govoriti mu: proroci; i sluge ga bijahu po obrazima.

⁶⁶ I kad bijaše Petar dolje na dvoru, dođe jedna od sluškinja poglavara sveštènièkoga,

⁶⁷ I vidjevši Petra gdje se grije pogleda na nj i reèe: i ti si bio s Isusom Nazareæaninom.

⁶⁸ A on se odreèe govoreæi: ne znam niti razumijem šta ti govoriš. I iziđe napolje pred dvor: i pijetao zapjeva.

⁶⁹ I opet kad ga vidje sluškinja, poèe govoriti onima što stajahu ondje: ovaj je od njih.

⁷⁰ A on se opet odricaaše. I malo zatijem opet oni što stajahu ondje rekoše Petru: vaistinu si od njih: jer si Galilejac, i govor ti je onakovi.

⁷¹ A on se počeo kleti i preklinjati: ne znam toga čovjeka za koga vi govorite.

⁷² I drugi put zapjeva pijetao. I opomenu se Petar riječi što mu reče Isus: dok pijetao dvaput ne zapjeva odreći se me se triput. I stade plakati.

15

¹ I odmah ujutru učiniše vijekom glavari sveštenici sa starješinama i književnicima, i sav sabor, i svezavši Isusa odvedoše ga i predadoše Pilatu.

² I upita ga Pilat: jesi li ti car Judejski? A on odgovarajući reče mu: ti kažeš.

³ I tužahu ga glavari sveštenici vrlo.

⁴ A Pilat opet upita ga govoreći: zar ništa ne odgovaraš? Gledaj šta svjedoče na tebe.

⁵ Ali Isus više ne odgovori ništa tako da se divljaše Pilat.

⁶ A o svakom prazniku puštaše im po jednoga sužnja koga iskahu.

⁷ A bijaše jedan zatvoren, po imenu Varava, sa svojijem drugarima koji su u buni učinili krv.

⁸ I povikavši narod stade iskati što im svagda činjaše.

⁹ A Pilat im odgovori govoreći: hoćete li da vam pustim cara Judejskoga?

¹⁰ Jer znadijaše da su ga iz zavisti predali glavari sveštenici.

¹¹ Ali glavari sveštenici podgovoriše narod bolje Varavu da ih pušta.

12 A Pilat opet odgovarajuæi reèe im: a šta hoæete da èinim s tijem što ga zovete carem Judejskijem?

13 A oni opet povikaše: raspni ga.

14 A Pilat im reèe: a kakvo je zlo uèinio? A oni iza glasa vikahu: raspni ga.

15 A Pilat želeæi ugoditi narodu pusti im Varavu, a Isusa šibavši predade da ga razapnu.

16 A vojnici ga odvedoše u sudnicu, i sazvaše svu èetu vojnika,

17 I obukoše mu skerletnu kabanicu, i opletavši vijenac od trnja metnuše na nj.

18 I stadoše ga pozdravljati govoreæi: zdravo, care Judejski!

19 I bijahu ga po glavi trskom, i pljuvahu na nj, i padajuæi na koljena poklanjahu mu se.

20 I kad mu se narugaše, svukoše s njega skerletnu kabanicu, i obukoše ga u njegove haljine i izvedoše ga da ga razapnu.

21 I natjeraše nekoga Simona iz Kirine, oca Aleksandrova i Rufova, koji iðaðe iz polja, da mu ponese krst.

22 I dovedoše ga na mjesto Golgotu, koje æe reæi: košturnica.

23 I davahu mu da pije vino sa smirnom, a on ne uze.

24 I kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacajuæi kocke za njih ko æe šta uzeti.

25 A bijaše sahat treæi kad ga razapeše.

26 I bijaše natpis njegove krivice natpisan: car Judejski.

27 I s njim raspeše dva hajduka, jednoga s desne a jednoga s lijeve strane njemu.

28 I izvrši se pismo koje govori: i metnuše ga među zloèince.

29 I koji prolažahu huljahu na nj mašuaei glavama svojim i govoreæi: aha! ti što crkvu razvaljuješ i za tri dana naeinjaš,

30 Pomozi sam sebi i siði s krsta.

31 Tako i glavari sveštenieki s književnicima rugahu se govoreæi jedan drugome: drugima pomože, a sebi ne može pomoæi.

32 Hristos car Izrailjev neka siđe sad s krsta da vidimo, pa æemo mu vjerovati. I oni što bijahu s njim razapeti rugahu mu se.

33 A u šestome sahatu bi tama po svoj zemlji do sahata devetoga.

34 I u devetome sahatu povika Isus iza glasa govoreæi: Eloi! Eloi! lama savahtani? koje znaei: Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio?

35 I neki od onijeh što stajahu ondje èuvši to govorahu: eno zove Iliju.

36 A jedan otrèa te napuni sunđer octa, pa nataknuvši na trsku pojaše ga govoreæi: stanite da vidimo hoæe li doæi Ilija da ga skine.

37 A Isus povika iza glasa, i izdahnu.

38 I zavjes crkveni razdrije se nadvoje s vrha do na dno.

39 A kad vidje kapetan koji stajaše prema njemu da s takom vikom izdahnu, reèe: zaista èovjek ovaj sin Božij bješe.

40 A bijahu i žene koje gledahu izdaleka, među kojima bješe i Marija Magdalina i Marija Jakova maloga i Josije mati, i Solomija,

41 Koje iđahu za njim i kad bješe u Galileji, i služahu mu; i druge mnoge koje bijahu došle s

njim u Jerusolim.

⁴² I kad bi uveèe jer bijaše petak, to jest uoèi subote

⁴³ Dođe Josif iz Arimateje, pošten savjetnik, koji i sam carstva Božijega èekaše, i usudi se te uoèe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo.

⁴⁴ A Pilat se zaèudi da je veæ umro; i dozvavši kapetana zapita ga: je li davno umro?

⁴⁵ I doznavši od kapetana, dade tijelo Josifu.

⁴⁶ I kupivši platno, i skinuvši ga, obavi platnom, i metnu ga u grob koji bješe isjeèen u kamenu, i navali kamen na vrata od groba.

⁴⁷ A Marija Magdalina i Marija Josijna gledahu gdje ga metahu.

16

¹ I pošto prođe subota, Marija Magdalina i Marija Jakovljeva i Solomija kupiše mirisa da doðu i da pomažu Isusa.

² I vrlo rano u prvi dan nedjelje dođoše na grob oko sunèanoga rođaja.

³ I govorahu meðu sobom: ko æe nam odvaliti kamen od vrata grobnijeh?

⁴ I pogledavši vidješe da kamen bješe odvaljen: jer bješe vrlo veliki.

⁵ I ušavši u grob vidješe mladiaæa obuèena u bijelu haljinu gdje sjedi s desne strane; i uplašiše se.

⁶ A on im reèe: ne plašite se, Isusa tražite Nazareæanina rassetoga; usta, nije ovdje, evo mjesto gdje ga metnuše.

⁷ Nego idite kažite uèenicima njegovijem i Petru da pred vama otide u Galileju: tamo æete ga vidjeti, kao što vam reèe.

⁸ I izišavši pobjegoše od groba; jer ih uhvati drhat i strah; i nikom ništa ne kazaše, jer se bojahu.

⁹ A Isus ustavši rano u prvi dan nedjelje javi se najprije Mariji Magdalini, iz koje je istjerao sedam đavola.

¹⁰ A ona otide te javi onima što su bili s njim, koji plakahu i ridahu.

¹¹ I oni èuvši da je živ i da ga je ona vidjela ne vjerovalaše.

¹² A potom javi se na putu dvojici od njih u drugome oblièju, kad su išli u selo.

¹³ I oni otišavši javiše ostalima; i ni njima ne vjerovalaše.

¹⁴ A najposlije javi se kad njih jedanaestorica bijahu za trpezom, i prekori ih za njihovu nevjerje i tvrðu srca što ne vjerovalaše onima koji su ga vidjeli da je ustao;

¹⁵ I reèe im: idite po svemu svijetu i propovjedite jevanđelje svakome stvorenju.

¹⁶ Koji uzvjeruje i pokrsti se, spašæe se; a ko ne vjeruje osudiæe se.

¹⁷ A znaci onima koji vjeruju biæe ovi: imenom mojijem izgoniæe đavole; govoriæe novijem jezicima;

¹⁸ Uzimaæe zmije u ruke, ako i smrtno što popiju, neæe im nauditi; na bolesnike metaæe ruke, i ozdravljaæe.

¹⁹ A Gospod pošto im izgovori uze se na nebo, i sjede Bogu s desne strane.

²⁰ A oni iziđoše i propovijedaše svuda, i Gospod ih potpomaga, i rijeè potvrđiva znacima koji su se potom pokazivali. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27